

[Sigsgaard.]

at det er uforskammet dyrt at flyve indenrigs, eller at der stilles unødige hindringer i vejen for chartertrafikken.

Det er klart som dagen, at Sverige og Norge ikke har nogen interesse i at lempe charterrestriktionerne, for de har simpelt hen ikke charterselskaber af betydning. Og alligevel har vi set, at de borgerlige kritikere af restriktionerne stort set er bragt til tavshed med et løfte om drøftelser af visse lempelser. Drøftelser med ministre, hvis lande ikke kan have nogen interesse i lempelser. Det har stillet de borgerlige partier tilfreds. Jeg ved ikke, om det er naivitet, der er årsagen, eller måske at stærke folk også i de borgerlige partier føler sig stærkt knyttet til SAS og har relationer også til de monopoler, der står bag SAS, gennem bestyrelsespladser osv.

Undersøgelsen af Transairhistorien, som man altså taler om, bliver, som jeg var inde på før, ikke nogen undersøgelse, hvis det bliver liggende i trafikudvalget. Der er meget, der er uklart i denne Transairsag, men noget er dog også klart. Det er klart, at SAS har lidt et stort tab på den. Og det er, så vidt jeg i dag ved — SAS har ikke dementeret det i hvert fald — også klart, at SAS' eksperter inden transaktionen havde oplyst selskabet om, at det var en underskudsforrentning. Selskabet gik alligevel ind i den.

Lige så klart er det, at en af SAS' storaktionærer, Broströmkoncernen, har tjent millioner af kroner på historien. Det kan der ikke være noget medlem af trafikudvalget der er i tvivl om. Dermed står det også klart — jeg skal skåne for en længere udredning — at bl. a. de danske skatteydere har betalt deres væsentlige del af den historie, og det er klart, at statens repræsentanter burde have grebet ind over for noget sådant. SAS har disponeret imod selskabets egne interesser, så meget synes jeg står klart for mig i hvert fald, og at det bl. a. har været til fordel for en storaktionær står mig også klart.

Jeg er ikke jurist, men jeg mener ikke, at det kan være lovligt, det, der her er sket. I hvert fald er det ikke i overensstemmelse med skattelovgivningen. Alligevel vil flertallet ikke være med til en egentlig undersøgelse. Jeg har forlangt ikke én, men flere gange i udvalget, at der blev foretaget en

egentlig og uafhængig undersøgelse; det har man afvist.

Derfor vil VS nu fremsætte et beslutningsforslag — det er i trykkeriet, men er ikke nået frem til folketingets bord endnu — om en kommissionsundersøgelse. Jeg ved ikke, hvad grunden er til, at flertallet nægter en uafhængig undersøgelse. Og jeg tør godt sige her, at jeg fatter ikke, at ministeren ikke sammen med sine nordiske ministerkolleger af egen drift sætter en undersøgelse i gang af de forhold, som statens repræsentanter i selskabets ledelse har holdt ham i uvidenhed om, og som de måske selv har været uvidende om, den mulighed skal også holdes åben. Det fatter jeg ikke, men det kan jo være, ministeren gør det og dermed gør vores beslutningsforslag overflødigt. Det ville glæde mig meget, om det blev overflødigt.

Andre har i forbindelse med en anden sag, som slet ikke har været diskuteret her i dag, men startede for længe siden, brugt udtrykket skattecirкус, og ordet er næsten faldet mig på læben i Transairsagen, og nu har altså fremskridtspartiet udpeget ingen anden end hr. Glistrup til at læse os teksten på det punkt om et øjeblik.

Med hensyn til de stillede ændringsforslag skal jeg sige, at dem kan vi ikke støtte.

Må jeg så sige til slut, at berømte citater har vi efter min mening haft nok af i dag. Jeg kunne have sluttet med et Shakespeare-citat fra Hamlet, 1. akt. 4. scene, men jeg skal lade være.

Glistrup (FP):

Under denne sags behandling har offentligheden erfaret mange særprægede løjerligheder om dagligdagen inden for SAS. Et af de områder, som man endnu ikke har beskæftiget sig særlig meget med i offentlighedens søgelys, er skatteforholdene. Her skete der det tilbage i SAS' barndom, altså for en lille menneskealder siden, at man fandt på at give en lovbestemmelse om, at man skulle have lov til i SAS, det danske moderselskab DDL formelt, at opføre sine skatteforhold helt uafhængigt af, hvilke lovregler der gælder for andre borgere her i landet, bare ministeren gav sit minde til det, og så kunne det ske nok så geheime.

Den bestemmelse står altså dybt gemt i lovebøgerne fra gamle dage, og da regeringen